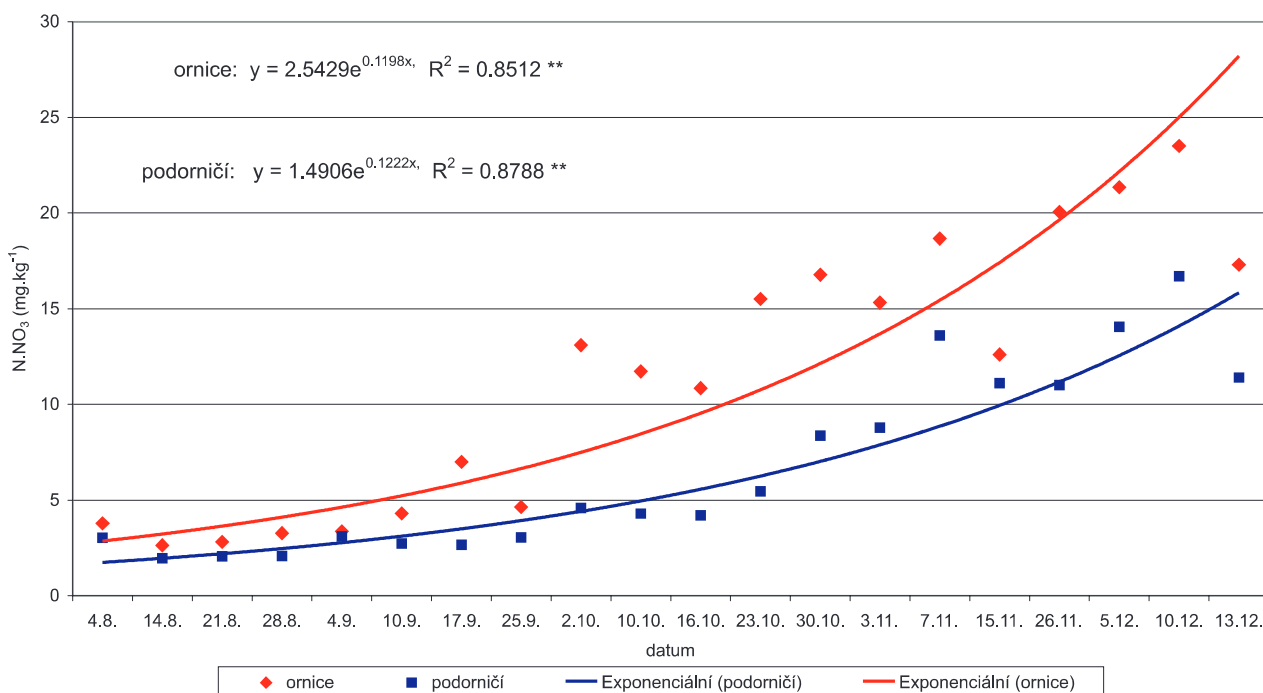

Graf 1: Obsah nitrátového dusíku v půdě pro pšenici ozimou po jetelovině (Norfolk)

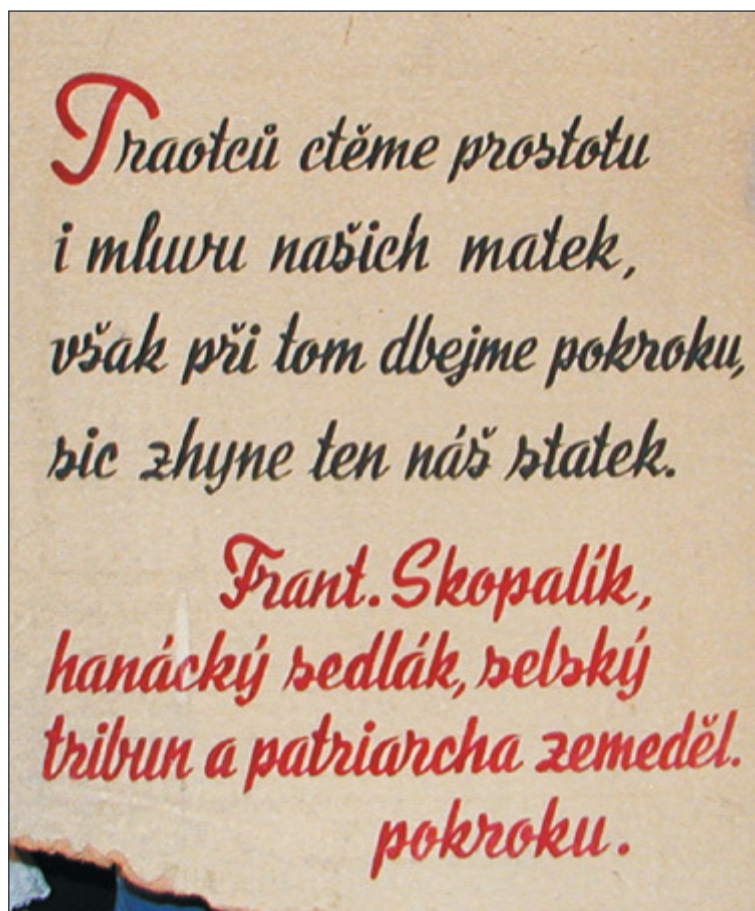

Zamyšlení nad odkazem Františka Skopalíka

(Ing. Radomíra Strálková, Ph.D.,
Jiří Šabata, Jitka Podešvová)

Vážení čtenáři, milí kolegové. Právě vrcholí zpracování projektů do veřejné soutěže, kterou každoročně vyhlašuje Ministerstvo zemědělství a kterého se my, jako výzkumní pracovníci, účastníme. Podávání projektů je jedním z nejdůležitějších způsobů jak společnými silami řešit problémy výzkumu a zemědělské praxe. K tomu je třeba oslovit nové týmové pracovníky, získávat nové zkušenosti a hlavně trvale si rozšiřovat znalosti. Jen tak budeme připraveni všechny problémy správně definovat a myšlenky zformulovat tak, abychom obsahově naplnili cíle projektu.

Po takto náročné práci je dobré nechat svou mysl relaxovat a v tomto předvánočním období je nákup dárků způsob nejvhodnější. I my jsme tedy vyrazili na nákupy. Cesta nás přivedla do knihkupectví a hle, na pultu kniha „Věda v nebezpečí“. Co řídilo naše kroky, náhoda nebo osud? Tak listujeme publikací v naději, že se dozvíme více a hltáme řádek po řádku. Před očima ožívají krátké příběhy vědců, kteří s nasazením života bojovali za uskutečnění svých myšlenek a získání nového poznání. S úsměvem pokyvujeme hlavou a mlčky se ptáme: „Jak asi obstojí naše projekty?“.

Hlavou prolétla myšlenka na Františka Skopalíka (1822-1891), významného zemědělského buditele našeho regionu. V červnu totiž pořádala Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně slavnostní seminář k 150. výročí zahájení scelovacích prací v českých zemích. Záštitu nad seminářem „Pocta Františku Skopalíkovi“ převzal rektor MZLU v Brně Prof. Ing. Jaroslav Hlušek, CSc. (Úlehla, 2006). Roky 2006 a 2007 jsou vůbec roky, kdy si připomeneme další dvě výročí spojená s jeho osobou a to úmrtí a narození. Proto by při této příležitosti mohl navštívit jeho muzeum v obci Záhlinice u Kroměříže každý, pro koho zemědělství něco znamená. Místní občané jsou na něj pyšní a s ochotou provedou každého návštěvníka.

Vždyť osobnosti takového formátu mohou být inspirující nejen pro zemědělce, ale i politiky, vědce a také pedagogy. I oni se mohou zastavit a zamyslet třeba nad slovy Jana Amose Komenského, který pravil: „Každý člověk je jiný a proto se máme od každého co učit“. A od Františka Skopalíka by se mohli mnozí učit. Byl přece velkým propagátorem a organizátorem vzdělání a osvěty. Podílel se na zřizování hospodářských škol pro rolníky, protože propagoval heslo: „Jen vzdělaný rolník zasluhuje vážnosti ostatních obyvatel. Nevzdělaného se štítí každý“.

I jeho práce v obecním úřadě stojí za pozornost. Už od roku 1848 se začal zajímat o věci veřejné, především o rozvoj své rodné obce Záhlinice, ve které později dělal téměř 38 let starostu. Zastupoval hanácké starosty v zemském sněmu a v říšské radě. V roce 1857 se dobrovolně vrhl na scelování pozemků, což byl ve své době čin téměř nadlidský, přičemž dosáhl toho, že celá akce proběhla bez kolků a dalších poplatků. V zemském sněmu se pak podařilo prosadit zákon o zcelování pozemků.

I dnes bychom potřebovali jeho schopnosti, neboť byl jeden z prvních, který prosazoval pěstování tehdy nové plodiny, tzv. buráku, čili cukrové řepy. A my se dnes musíme ptát, která předplodina rozhoduje o výnosu jarního ječmene a kdo rozhoduje o předplodině? Spousta otázek, spousta odpovědí a jaký výsledek.

Proto si pojďme popřát do nového roku, ať se nám podaří prosadit to nejlepší ve všech oblastech naší činnosti. Ať klademe ty správné otázky a dáváme jen správné odpovědi. Snad na té cestě za poznáním pomohou nám slova mudrce: „Chráníme to, co milujeme a milujeme to, co známe. Pojďme poznávat!“.

Literatura:

Úlehla, V. (2006): Mendelova univerzita věnovala seminář rodáku ze Záhlinic Františku Skopalíkovi. Huliňan, s.10

